

[Arne Bjerregaard.]

som kan redde erhvervslivet nu og i fremtiden, men som kan være en hjælp til vort betrængte erhvervsliv i øjeblikket.

Det, som vi med hensyn til afskrivningen har lagt vægt på, er, at i den akutte situation måtte det være en begrænset tid, man måtte have en ekstra afskrivning. Vi mente, at dette forslag om kun 1 år, som lå på bordet, var for lidt. Der må være længere tid med disse ekstra afskrivninger, og derfor blev man enig om 2 år og om, at man selv kan bestemme, i hvilke år i løbet af 4 år man vil bruge disse afskrivninger. Så kan man selvfølgelig sige: ja men der er virksomheder, som ikke har mulighed for at bruge disse afskrivninger. Ja vel, det er os da ikke ubekendt, at der er disse virksomheder, men hvorfor snakker man så om, at man bruger penge til det, for så koster det som sagt ingen penge. For de virksomheder, som har mulighed for det, vil der ske en ekstra investering, der vil ske en udvidelse, og dermed vil der blive skabt nye arbejdspladser, og det er så sandelig det, vi ønsker at være med til at skabe. Skaber vi nye arbejdspladser, skaber vi selvfølgelig øget produktion, og øget produktion skaber yderligere beskæftigelse. Altså er det en nødvendighed, at vi prøver på også ad den vej at tilgodese erhvervslivet.

Også investeringsfradraget er midlertidigt og måske ikke så stort, som vi kunne have ønsket det. Men det er i hvert fald min forhåbning og min tro, at det vil være med til at skabe øget beskæftigelse inden for byggefagene og også betyde investeringer, som vil fremme produktionen.

Hvis vi ser på denne forligslovgivning, er det alt i alt min opfattelse, at den vil op hjælpe erhvervslivet, at den vil øge investeringerne og altså direkte være med til at afhjælpe arbejdsløsheden. I det øjeblik man får investeret, får man flere arbejdspladser, og så vil man på længere sigt hjælpe beskæftigelsen og dermed være med til at fastholde vort, jeg må vistnok sige sociale niveau, for en af de ting, som det hurtigst går ud over i det øjeblik vi ikke kan holde vores produktionsapparat i gang, er vores sociale standard.

Lad mig så henvende mig til partiet venstre, som har været særdeles negativ over for dette. Jeg synes, at jeg finder anledning

til at henvise til deres formands ord til mig om, at i den givne situation er det om at gøre, at udnytte det man kan udnytte set fra sit partis målsætnings idé. Det var, da jeg anklagede venstre for at gå med i kapitalvindingsskatten uden at spørge os andre. Her har været mulighed for i udvalget at være med til at påvirke disse lovforslag, men man var tilbageholdende og ønskede ikke at være med til noget, stod kun som gold opposition. Jeg synes, det er lidt pauvert bagefter at harcelere over, at vi andre i sin tid sagde, at denne og hin lovgivning var det muligt at få bedre, hvis man ønskede at snakke, men her var der i al fald ingen afvisning af at snakke om afskrivninger eller alle disse andre lovforslag, som lå i skatte- og afgiftsudvalget. Jeg ved nok, at man fra partiet kan stå renere og sige: ja vel, vi ville så og så meget, og derfor kunne vi ikke være med. Jeg mener i al fald, at når man havde mulighederne for at være med til at gøre det bedre, så skulle man have brugt disse muligheder i stedet for at stå ren i gold opposition.

Med hensyn til lovforslaget om investeringsfondshenlæggelse må jeg sige, at det står mit hjerte nær, men nu havde vi jo haft mulighed for at få det igennem med et flertal, og så kan vi ikke have lod eller del i ændringsforslagene til dette lovforslag, ligesom vi må afvise lovforslaget ved den endelige behandling.

Vi skal anbefale at stemme for de ændringsforslag til disse 4 lovforslag, som vi er medforlagsstillere af, og håber, at der vil være flere end dem, som har tilsluttet sig disse, som vil være med til at stemme for dem, fordi det trods alt er en forbedring for dansk erhvervsliv.

Kaj Hansen (DKP):

Mit partis ordfører kan ikke være til stede, men jeg skal redegøre for kommunisterens stilling til dette komplekse af lovforslag.

De skal gennemføres med skiftende flertal, og der er sagt om denne lovgivning, at den skulle være beskæftigelsesfremmende. Så vidt jeg kan se, ligger det beskæftigelsesfremmende i, at der bliver mere at lave for administrationen, der bliver mere at gøre for revisorerne, og der bliver endnu mere at lave for sagførerne. Det er vel stort set den beskæftigelse, der ligger i disse lovforslag.